

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV.

Ч. 26.

НЬО ЙОРК І ДЖЕРЗІ СІТІ, середа, 6-го лютого 1946.

No. 26. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, February 6, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ

В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ

ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237 — Тел. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1016

THREE CENTS IN THE UNITED STATES

FIVE CENTS

ELSEWHERE

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗАГАЛЬНИЙ СТРАЙК НА ДВІ ГОДИНИ В НЬО ЙОРКУ

Рада юній Конгресу Промислових Організацій — СІО — з околиці Нью Йорку винесла постанову, щоб перевести „масову демонстрацію“ в понеділок 11. лютого і стримати від роботи на дві години популю всіх робітників, за винятком таких, які працюють при „конечних підприємствах“. До конечних належать: світло, електрична сила для руху, транспортні засоби, услуга здоров'я й шпиталів і газети. СІО закликає до страйку не лише своїх членів, але теж членів Американської Федерації Праці. СІО обраховує силу на 600,000 членів, зорганізованих у 300 юніях. Ціль страйку, як каже рада, є демонстрація „проти посягань до монополії“ великими підприємствами і за те, щоб втримати дотеперішню ступінь життя. Рада заявляє, що її ціллю не є дезорганізація природних услуг.

НЬО ЙОРК ІЗОЛЮВАННИЙ ВІД ПОСТАЧАННЯ З МОРИ.

Півтретя тисячі робітників, які працюють на доках, що доставляють харчі й інші продукти з кораблів та залізничних складів довкруги великого Нью Йорку, вийшли на страйк за підвищу платні. Посередництво посадики О'Двайера не вдалося. Нью Йорк загрожений голодом і нестачею нафти та вугілля на топливо, внаслідок стримання доставки харчів. Федеральний уряд рішений перебрати на себе рух лодок при помочи Бюро Транспорту для Оборони.

ПОПРАВЛЯЮТЬ ПРОТИСТРАЙКОВИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ.

Палата послів йде вперед дискусії над ухваленням закону проти страйків, запроєктованого конгресменом Кейсом. Опозиція проти гострих постанов у законопроекті є доволі сильна, однак ще сильніша є коаліція тих конгресменів з обох великих партій, які підтримують цей законопроект. Він перейде ще цього тижня в палату репрезентатів. Законопроект („бил“) має на меті заборонити насильне пікетування і піддати під судову юрисдикцію питання, коли належить пікетувати. Також має бути покликана до життя рада складена з робітників і підприємців для помочи в наладженні страйків. Страйки малиб бути зголошені 5 днів наперед, а коли вони вже заповіджені, ще треба буде 30 днів часу до їх переведення.

СТУДІ НАД РОБІТНИЧИМ ЗАКОНОМ В СТЕЙТІ МИНЕСОТА.

За часів губернаторства Гаролда Стасена в стейті Міннесота переведено робітничі закони, які між ін. упривилюють страйки робітників. У законі є постанова, яка передбачає переговори між підприємцями й робітниками перед вибухом страйку і це припиняє страйковий рух. На цей закон, як на зріпче робітничих законів, звернули тепер увагу урядові й приватні чинники і газетарі позіздрили до Міннеаполіс, у стейті Міннесота, щоб розвідатися про справність згаданого закону. Загалом замічують, що навіть провідники СІО признають, що закон, хоч стримує страйки, то не спиняє поступу в робітничих справах. Представники Американської Федерації Праці признають додатний вплив цих законів для інтересів робітників та публіки.

700,000 ЛІЖОК ДЛЯ ВОЯКІВ У ПУЛМАНАХ.

Після того, як Бюро Транспорту Оборони наказало виняти спальні вагони Пулмана від услуги для цивільних подорожних з днем 15. липня 1945, щоб приділити ці вагони для воєнків, які поверталися з війни домі, зроблено обрахунки в бюро підприємства Пулмана в Шікаго. Виявилось, що на просторах 450 миль, на яких обслуговувано воєнків, з них скористали 700,000 воєнків. Це вже відноситься і до недалекої будучности, тобто до часу аж до 15 березня, бо тоді мають бути звернені спальні вози назад до цивільного вжитку. Всіх вагонів, приділених для услуг воєнків, було 892.

НЕ ЗНАЮТЬ ЩО ЗРОБИТИ З КОРАБЕЛЬНИМИ ВАРСТАТАМИ.

Вчасі війни урядові агенції збудували багато корабельних варстатів для будови кораблів, потрібних до перевозу. У цих корабельних варстатах було занятих 1,700,000 робітників. Після покінчення війни застановлено працю у цих варстатах, а тепер не знають, що з ними зробити. Є 99 таких варстатів, яких ніхто не хоче купити і Адміністрація для Надвишки Власности передумує, як вратувати хоч частину коштів цілого біліона, витрачених на їх будову. Є плани, щоб попродали будинки поодиноким таким покупцям, які зголосять і вжити їх на такі цілі, на які лише дасться їх вжити.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩО,

чому не користатися з оголошень знаменитих нагод для зарплати, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

Відклик Ямашіти до Найвищого Суду відкинений

У голосуванні над відкликом японського генерала Томоюкі Ямашіти від засуду його на кару смерті американським воєнним судом 7. грудня 1945, Найвищий Суд Злучених Держав відкинув шістьма голосами проти двох цей відклик і цим потвердив присуд Ямашіти на кару смерті. Ямашіта відкликнувся до Найвищого Суду між іншими на цій підставі, що суд у Філіппінах, де він був суджений, не є властивим судом для нього. Головний суддя Стоун проголосив рішення Найвищого Суду, що воєнний суд у Філіппінах мав право судити його справу. Відкинення апеляції матиме таке значіння, що присуд смерті може змінити тепер лише ген. МекАртур, американський воєнний губернатор в Японії.

КОЛЕГІЯ ДЛЯ ЗАБЕСПЕКИ Й ДИПЛОМАТИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Нову колегію („каледжі“) для студій питань про безпеку й оборону краю організував свільний генеральний штаб Армії й Фльоти. У ній мають діставати науку лише високі офіцери армії, фльоти й повітряних сил та високі урядовці з департаменту стейту. Всі три згадані департаменти обіймуть ведення адміністрації названої колегії, яка буде приміщена в будинку дотеперішньої Воєнної Колегії Армії у Вашингтоні. Наука в ній розпочнеться вже з днем 3. вересня і до неї буде прийняти лише яка сотка „студентів“. Головним директором-командантом буде віце-адмірал Гарі Г. Гмд, а його заступниками генерал майор Алфред М. Грунтер і генерал бригадир Т. Г. Лондон. Від департаменту стейту буде придільний до колегії асистент секретаря стейту Доналд Росел. Учнями будуть такі офіцери, які мають вже 20-літ досвіду, а з дипломатичної служби перші секретарі, генеральні консули і торговельні та економічні атташе із 15-літньою службою в минулому. У плані студій є між ін. теж студії атомової сили.

РОЗЛОМИВСЯ КОРАБЕЛЬ НА СКАЛАХ АЛЯСКИ.

Пасажирський корабель Юкон, містоти 5,746 тон, попав на скалу в заливі Джанстон. Бей вчасі буревію і розломився на дві половини. На ньому знаходиться 495 осіб. Йому на ратуюнок поспішили шість інших кораблів, але ратуюнок утруднений через те, що фінл морські піднімаються як гори й заливають кораблі.

Українське меморандум в справі скитальців, предложено О. О. Д. у Лондоні

Бюро Ройтера звідомляє з Лондону, що Українське Центральне Допомогове Бюро в Лондоні предположило секретаріатові Організації Об'єднаних Держав меморандум у справі одного мільона українських скитальців в Європі. Апель, кажеться далі, предположений від імені 2,000,000 українців в Злучених Державах Америки, Канаді, Британії, Бельгії, Франції, Італії, Бразилії й Аргентині. В меморандумі проситься не відіслати скитальців до їхніх територій без їх згоди; сільно. Темі класифікується ті мети, яких виявляється при насильнім відісланню скитальців до Советів, як цього має вимагати договір у Ялті. Теж підкреслюється, що згідно з міжнародними законами і практиками давньої Ліги Націй переслідувані „політично й релігійно“ завжди знаходили захист, як це було по 1917 році з 1,500,000 втікачами з Росії, коли то яких 50 держав визнавали для них право азилу. Такого самого права азилу домагаються тепер для 1,000,000 українців, що знайшлися на заході як воєнні скитальці, що не можуть вертати на свої рідні землі з політичних, релігійних і культурних причин, не наражаючи свого життя. Меморандум займається ширше насильними репатріаціями та трагедією, яка з цього виникає, виключно з самогубствами депортованих. Меморандум натякає на розпорядок ген. Джозефа П. МекНарнія, в якому сказано, що договір у Ялті буде точно виконаний, а советські громадяни відіслані до советського табору в Штутгарті „теж і силою, як зайде потреба“. Меморандум кінчиться тим, що це є обов'язком Організації Об'єднаних Держав взяти українських скитальців в охорону. Підписали його: о. д-р В. Кушнір з Вінніпегу, як голова, а С. В. Фроляк з Торонто, як секретар. Бюро Ройтера ще додало, що Центральне Українське Бюро в Лондоні репрезентує, між іншим, 700,000 українців у Злучених Державах і 300,000 у Канаді.

АГЕНЦІЯ О.О.Д. ДЛЯ БІЖЕНЕЦЬКИХ СПРАВ В ЕВРОПІ.

Совети вже не змогли довше ставити опору справі опіки над скитальцями в Європі й згодились на те, щоб було створено Організацією Об'єднаних Держав окрема агенція, що займалась би цією проблемою. Але під тим застереженням, щоб Совети та східно-європейські держави мали головне слово у погляджуванні проблем скитальців. Таке запропонува-ли советські делегати Соціальному, Гуманітарному та Культурному Комітетові О.О.Д. Професор Амазасп Равтхонія, промовляючи від імені Советів, казав, що скитальці, що співпрацювали з Німеччиною, продовжують далі свою „зрадницьку роботу“. Це відносилось до біженців з балтійських держав, Польщі й Югославії. Домагався заборонити їм вести пропаганду проти урядів тих держав, звідки походять. Хотів, щоб нагляд над ними мали особи з їхніх держав. Далі домагався, щоб негайно були видані „квізілінги, зрадники і воєнні злочинці“. Тільки не подавав ніяких прівини, а говорив загально про „роботу зрадників, ведену під охороною Об'єднаних Держав“.

БРИТАНІЯ ВИРІШИТЬ СУДЬБУ АРМІЇ ГЕН. АНДЕРСА.

Зогляду на постійні атаки советської преси, звернені в сторону польської армії, що є в Італії під проводом ген. В. Андерса, а на удержанню Британії, та остання змушена тепер зважити остаточне становище у цій справі. „Правда“ пише, що Андерс готується до війни з Советами. Та це іде про армію, що боролась по стороні Британії. Тому і так тяжко їй ту справу вирішити.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ГАНГАР В ОГНІ. Десять осіб втратило життя, а 38 було поранених, як запявся армійський гангар в Оклайома Сіті. Шкода виносить \$750,000. Причина вибуху огню точно не відома. Догадуються, що при чищенні експлодували вибухові речовини.

РАДА ЗАБЕСПЕКИ О.О.Д. В ОБОРОНІ БРИТАНІЇ, А ПРОТИ СОВЕТСЬКИХ ОБВИНУВАЧЕНЬ

Немає найменшого сумніву щодо висліду наради Ради Забезпек Об'єднаних Держав у справі обвинувачення збоку Советського Союзу Великої Британії в тому, що вона, держачи свої війська в Греції, є загрозою для світового миру. Отсе обвинувачення буде відкинене. Злучені Держави, Франція і Китай є проти цього. А. Вишинський, советський делегат, пробував ратуватися тим, що загрозив, що він задожить вето, якщо булаб резолюція проти Советів. Він пропонував відтягнення закидів на такий підставі, що Британія заявить, що відтягне свої війська з Греції в можливо якнайскорішій часі. Та на це не згодився британський представник, Ернст Бевин, кажучи, що Совети закинули Британії „диявольський злочин“ і він хоче знати, чи Британія поступає так, що загрожує світовому миру, чи ні. Інші твердять, що Бевин просто закинув Советам брехню. Заповідають, що буде ухвалена резолюція, в якій буде сказано, що Рада Забезпек вислухала обидві сторони, які висказались щиро і отверто в дусі, що причинюється до вдержання мира і добрих відносин між народами. Далі буде стверджено, що британське військо в Греції не є загрозою світовому миру, і те, що Британія забере звідтам військо, як тільки минуться причини, задля яких воно там опинилось.

МИР З НІМЕЧЧИНОЮ І ЯПОНІЄЮ.

Заходять певні зміни у відношенню до Німеччини й Японії, коли іде про підписання з ними мирових договорів. Ті зміни зайшли вже у Вашингтоні, де давніше, в часі війни, було те переконання, що міне багато років, заки Аліанти будуть думати про те, щоб заключити мирові договори з Німеччиною і Японією. Тепер вашингтонський уряд тої думки, щоби заключити такі договори впродовж найближчих 12 до 18 місяців. Отсе буде тепер предположене Великій Британії та Советському Союзові і прийде можливо під обради найближчої конференції міністрів закордонних справ Злучених Держав, Британії та Советів. Така конференція мала відбутись в середині березня у Вашингтоні. Але буде правдоподібно відложена, бо треба більше часу на підготовку мирових договорів з Італією, Фінляндією, Румунією, Богдгарією і Мадярщиною.

БЮДЖЕТ О.О.Д.

Асамблея Об'єднаних Держав, що радить у Лондоні, ухвалить річний бюджет організації до висоти \$25,000,000. Советські делегати кажуть, що це за багато. Найближчі наради Асамблеї відбудуться правдоподібно у вересні.

АРАБИ І СОВЕТИ.

Хто ліпший: британський лев, чи московський медвідь? Це те, чим тепер зацікавлений арабський світ, коли вчитується в те, як то Совети зголошують претенсії до Середземного моря і територій в Африці. Совети, як кажуть, мають між арабами своїх емісарів-магомедан, що всьому важно прислухуються. Арабів беруть Совети на свій бік головно через те, що є проти жидівської держави в Палестині й ставляться ворожо до сіоністів, так, як і араби. Багатіші араби лякаються однаке комунізму.

„Бритійці мусять забратись“.

Такий клич є підставою комуністичної, проти-бритійської агітації в Греції. Ліві найбільше нарікають на Бевина, британського міністра заграничних справ, за те, що він атакує за безправства і морди лівих, промовляючи „терор білих“, себто грецьких монархістів.

РУЗВЕЛТОВИ У ЛОНДОНІ.

Пилгримс Сосайеті в Лондоні проектує збудувати в столиці Британії величавий пам'ятник американському президентові, Френклінові Д. Рузвелтові, про що говорено у цім товаристві на обіді в присутності вдови, пані Елеанор Рузвелт. Та остання заявила, що тепер живемо в часі який є „випробованням великих ідеалів“ для яких працював Ф. Д. Рузвелт.

ОСНОВНІ РІЖНИЦІ ЩОДО СКИТАЛЬЦІВ.

Пані Елеанор Рузвелт заявила советському делегатові, що рада з ним поговорити ширше про справу скитальців в Європі, бо між нею і ним є „основні ріжніці“ у відношенню до розв'язки цієї проблеми.

АВСТРІЯ СТАНЕ НЕЗАЛЕЖНОЮ.

Хоч мир з Німеччиною не буде ще так скоро заключений, то це не відноситься до Австрії. Вона стане незалежною і щодо неї уже підготовляють проект замирення з Аліантами. Отсе замирення буде мировим договором.

ЩО ПИШУТЬ?

РАТУЙТЕ!

Американський воєнний надіслав до редакції „Свободи“ листа з американської зони в Німеччині ось такого змісту:

До
Редакції газети „Свобода“
в Джерзі Сіті, Н. Дж.
Вельмишановні Панове
Редактори:

Після dokonання 12. VIII. 1945 масаки над емігрантами українцями в Кемптені (Баварія), після примусової передачі 208 українців 24. VII. 1945, в Канштаті (Вюртемберг) для репатріації до Советів, після низки інших подібних насильств над українською людиною в зоні американської окупації Німеччини, — було проголошено на початку жовтня по радіо розпорядження ген. Айзенгавера про заборону примусової репатріації. Тисячі українців, що перебувають на еміграції в Європі, сподівалися, що подібні випадки насильства більше не повторяться.

Між тим новий факт варварського поводження з Д. П. (Дісплейсд Персонс) українцями дозволяє з усією серйозністю поставити питання: чому саме до Д. П. українців застосовується досі таке виняткове ставлення насильства для примусової репатріації, як це трапилося 22-го жовтня в таборі Д. П. УНРРА в Швєбіше Гмїнд (Вюртемберг)? В цьому таборі, крім поляків, перебувало 820 українців, майже виключно з західно-українських земель. Це все колишні оstarбайтери, почасті внаслідок німецьких концтаборів, катовані нацистським режимом. В таборі вони займали нежитлові мешкання — гаражі, в той час, як касарні було відведено під житло полякам. Українці мали свою окрему командування, свою охорону, і особну кухню, хоч польська адміністрація табору неодноразово намагалася скасувати окремішність української групи.

Останнім часом місцева УНРРА почала обіцувати перемістити цю групу українців до табору в Гайдсгайм, де умови життя були б кращими. Але там не було достатньо місця для всієї групи. 21. жовтня польський командант табору п. Філіпчак попередив, що наступного дня українців буде перевезено, ніби-то на приватні квартири в Штутгарті. Вранці 22. жовтня приїхали американські військові авта і заступник

директора УНРРА оголосив українцям, що вони повинні переїхати до Штутгарту на приватні квартири. На це українці відповіли, що вони не поїдуть, не знаючи напевно, куди їх повезуть і зажадали, щоб попередити їх представники і довідалися насправді, куди мають їх перевозити, бо українці побоюються примусової репатріації їх до Советів. На це українці одержали лише відповідь, що мусять їхати туди, куди їх повезуть. У зв'язку з такою таємничістю неясністю мети і напрямку подорожі, українці категорично відмовилися виїздити. Тоді командант загрозив, що речі українців буде силоміць навантажено на авта і вивезено. Українці і проти цього не згодні виїздити, не шкодуючи втрати своїх речей.

Після цього переговори з командантом припинилися. Через 1½ години приїхав численний загін озброєних американських жовнів і декілька панцирних авт з кулеметами і гарматами. Це війська польської поліції оточили український табір і почали виносити і вантажити всі речі на авта. Українці спостерігали цю акцію, не перешкоджаючи їй. Потім жовніри почали зганяти людей до авт і примушували їх сісти. Українці протестували проти насильства, дехто намагався втікати. Американські жовніри почали стріляти догори всіми видами зброї (рушницями, кулеметами, гарматами) і за допомогою пострілів завертали втікачів до табору. Щоб примусити людей сісти в авта, американці застосували такий метод: хапали дітей, одніючи їх у матерії, і садили їх до авт. Жінки кричали, плакали, пручалися, — але, коли побачили своїх дітей вже на автах, то не мали іншого виходу, як і самими туди сісти. Чоловіків-же жовніри і поляки зганяли, оточивши їх бачи. Били навіть і жінок, притім ватітих, як наприклад, пані Прищенко. Так було навантажено понад 400 осіб. Тоді під збройною охороною, у супроводі панцирних авт, їх одвезли американці до советського репатріаційного табору в Мюнстері, біля Штутгарту. Там цих людей було передано советській адміністрації під посилену збройну варту. Врештештє втечу по дорозі і підчас передачі до советського табору людастало небажаним людям. Підчас їх

ФІЛЬМОВА ЗІРКА В БІЛОМУ ДОМІ. — Це відома з фільмів маленька Маргарет О'Браєн, що сидить між Президентом Труманом і його дочкою. Зправа сидить пані Труман, дружина президента. Молода артистка прибула з Голівуду до Білого Дому нагороду дня уродин покійного президента Рузвельта, щоби допомогти збірці на Фонд боротьби з диточим параліжем.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА.

Поміч Українським Скитальцям.

Майже кожного дня бачимо на сторінках „Свободи“ дописи з різних місцевостей Америки, як наші громадяни турбуються долею українських скитальців і всіма можливими способами спішають їм з допомогою.

Не спить також і велика Філадельфія. По всіх дільницях є організовані комітети допомоги, які при всяких нагодах збирають одіж і гроші на ту благородну ціль. Минувлої осені відбувалися віча по всіх дільницях, на яких промовляли головні урядники Допомогового Комітету, бо тут же і його осідок.

Зокрема хочу сказати, що робить українська православна парафія св. Володимира в Філадельфії в справі допомоги нашим бідним скитальцям.

Як по всіх дільницях так і в нас відбулося в місяці вересні втечі советська варта стріляла у втікачів в бойовий спосіб. Тому були поранені. Кількість їх з'ясується. Через 24 години після передачі цих людей советській адміністрації, їх було закладено до збройної охоронюваних вагонів і нині вже вивезено „на родину“.

Згаданий советський табір являє собою частину пригородної місцевості Штутгарту, звідки було виселено німців і передано всі вилі в розпорядження советської адміністрації. Ця екстериторіальна советська дільниця пильно охороняється озброєною советською вартою, так, що вільний вихід з цієї дільниці міста є цілком неможливий.

Частина українців, яким пощастило відікти з оточення і бойовища в Швєбіше Гмїнд, поховалася тим часом в околицях садах і лісах, а дехто виїхав, в чому стояв, без речей і одягу, до інших місцевостей. Через день після цієї події американські жовніри і польська поліція вилучували по садах і лісах українців-втікачів. З всього цього опису подій можна бачити, що цей гурт українців обдурено і примусово, в найбрутальніший спосіб, проти їх бажання, депортовано до Советів.

Тому українське громадянство, що перебуває нині в еміграції в Європі, прохає своїх братів в Америці вжити всіх можливих заходів для порятунку української людності від подібних насильств і для захисту наших справедливих бажань і права вільно жити і працювати в Європі на еміграції.

Прошу Шановних Редакторів газети „Свобода“ надрукувати цього листа, а інші газети перепечатувати його.

Проф. Василь Дубровський.

пакунка вложено імя та адресу хто його вислав. Нехай і бідні сироти знають, що це були українські різдвяні свята. Сестриці Св. Ольги щиро та з охотою працюють і це дає їм моральне задоволення, але найбільше праці докладає пані Марія Омелян. Вона кожного разу помагала пакувати й важити, а до того ще й від себе приносила поживу вартості кілька доларів.

Як надійшли свята, то праця та припинилася, але зараз по святах будемо далі її продовжувати.

„Доброохотного жертводавця любить Бог“.

о. Іван Савчук.

ДІТРОЙТ. МПШ.

Традиційний Святий Вечер.

Український Золотий Хрест, відділ 14, влаштував дня 6. січня б. р. спільну традиційну вечеру. Мабуть з двох причин. Перше з радості, що по кількох роках закінчилась війна, та що багато наших хлопців вернуло додів на свята. Друга причина: Принести поміч нашим рідним, котрі потерпіли від цієї війни і лишилися без всяких засобів до життя на чужині.

В 6-тій годині вечером присутні засіли до столів, кожда родина побіч себе, як старші так і діти. Посередній салі столу гарно прибрано ялинкою. Цей вечір лишилось довго в пам'яті, бо виглядало, що це зійшлася одна велика родина.

Голова У. З. Хреста, пані Стружєвська, привітала присутніх короткою промовою та попросила п. Олександра Штека, щоби провів молитву, так, як проводили наші батьки в ріднім краю, як засідала родина до святого вечеру. Наші жінки приготували вечеру так, як це нам приготували в ріднім краю. Не було здається аж дванадцять страв, але дуже мало до цього числа бракувало.

По вечері поклікали присутніх до слова, котрі висказували своє задоволення з такого родинного свята. Кождий з бесідників звернув свою промову теж і в сторону України. Всі завдавали собі питання, чи мають наші рідні сьогодні хоч куска сухого хліба? А прецінь за нашого побуту на рідних землях найбідніша родина була

ПОШУКУЄМО 284 ЖЕРТВОДАВЦІВ по \$100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ“ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода“, орган Українського Народного Союзу, свідомо того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенності в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участі в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кождий зложив би одноразово не менше як \$100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи“ на допомогу українським жертвам війни зложили:

216) Йосиф Волк, Бриджпорт, Конн. \$ 100.00
Попередньо проголошено 21,591.85

Разом \$21,691.85

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто доларів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу“, на таку адресу:

СВОБОДА

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

ла приготована на той традиційний день, щоби було що їсти і святочно одягнутись! Якже виглядає Україна по цій війні? Деж дівся той боголюбимий український наріз з України? Як один з бесідників надмінив, то цілий світ воював за те, щоби вибороти свободу, а український наріз теж боровся в тій війні проти фашизму і нацизму. Виказують, що згинуло українського народу в тій війні аж десять мільйонів, а яку свободу він сьогодні має? Де той демократичний світ, що не видить неволі українського народу?

Чи не бачить, що ціла Україна перетворена в дикунську тюрму? А прецінь не за таку демократію боровся світ, щоби диктатор з Кремлю вимордував мільйони цього українського народу, котрий був і є демократичним.

На закінчення доволі гостро була голова У. З. Хреста, пані А. Левкут, пояснила, чому і на яку ціль влаштовано нішніну вечеру? Згадала за українських скитальців, котрі жуть на нашу поміч, і котрих недоля вигнала з рідних земель. Попросила присутніх закладувати та зложити коляду для україн-

ських скитальців на чужині. Зложили:

1. Столяр \$6; по \$5: М. Стружєвська, С. Левкут, А. Бляшук, О. Олійник, І. Семенів, І. Атаманець, І. Стружєвський, Ф. Гузіл, П. Федик; по \$3: А. Дутка, С. Яремій, М. Савка \$2.75; по \$2: С. Курієв, В. Ділак, М. Марків, А. Онисевич, М. Чуй, В. Химко, Т. Кіхтан, В. Васильшин, О. Пошпак, О. Стек, Т. Запото, Смола, П. Зяць, А. Керницька, Вороник, К. Степко, М. Семенів; по \$1: К. Михалчук, Т. Торський, В. Пошпак, Н. Базюк, С. Сидор, П. Карпан, І. Личук, П. Томас, А. Ділак, П. Ший, Карпюк, А. Любимська, А. Тополянська, Бродяк, Д. Крижко, П. Ващук, Е. Булон, А. Глоба, Т. Винишук, К. Гнатюк, І. Камінецький, І. Горбатий, Дрібніши \$1.

Разом \$117.75, які вилано до Злученого Українського Допомогового Комітету в Філадельфії.

В. Ділак.

ДО ШАНОВНИХ ЧИТАЧІВ „СВОБОДИ“ І „ЮКРЕННІЙ ВІСНІ“

Як Ви змінієте адресу, просимо негайно повідомити про це адміністрацію „Свободи“. Шкоре повідомлення усуває недорозуміння і стримання газети. З повідомленням, просимо також вислати 10 центів готівкою або поштовими значками на покриття вироблення ювого стейсла. Члени і Читачі з Канади звольте прислати тільки готівку тому, що канадійських поштових значків не можна виміняти

НЕ ДАЙТЕ ЇМ ХОДИТИ У ЛАХМАНАХ

ВИШЛІТЬ ЇМ ПЕРЕРОБЛЕНУ ОДІЖ ТАКУ, ЯК НОВУ І ТО ЛИШ ЗА ЧАСТИНУ ПЕРВІСНОЇ ЦІНИ

НЕ ДАЙТЕ ЇМ ТЕРПІТИ!

Перероблені убрання такі добрі як нові; вони будуть держати ваших своїхів у теплі і здоров'ю та підтримають їх настрій.

ПРИХОДІТЬ ДО НАС, а ми поможемо вам вибрати з нашого великого складу віднодних убрань і вислати просто до ваших рідних. Уся наша одіж хемічно чистена і є в добрім стані. Пропірте кождий кусник убрання самі.

Ми запамуємо для нас це убрання безпечно, обесечимо його і вишлемо за найбільше уміркову оплату просто до вашої родини. Ви можете і самі вибрати собі убрання і зайнятися вислаткою.

Зайдіть до нашого складу, або замовте поштою (Подайте пелішну („сай“) : мала, середня, велика).

ОРГАНІЗАЦІЯ, КОНГРЕГАЦІЯ й ін. сердечно запрошуємо відвідати наш склад і замовити більшій посилки для допомогової акції, чи на що інше.

FAMILY CLOTHING Export & Shipping Co.

Найбільше підприємство для пересилки найкращого уживаного убрання до всіх частин світу.

145 ; 2nd AVE. plg 10. вул. NEW YORK, N. Y.
Tel. GRamercy 5-8573

Жіночі	
Платьї	\$6.00 — \$8.00
Суконки	1.25 — 1.75
Светери	.99
Спідниці	.99
Блузки	.49

Дівочі	
Платьї	\$4.25
Светери	.99
Суконки	.99

Як ви мешкаєте поза містом Нью Йорк, або особисто не можете зайти до нашого складу, напишіть до нас за лістою ціни, або якими небудь іншими інформаціями, яких вам потрібно.

УЖЕ МОЖЕМО ДАТИ НАШІЙ МОЛОДІ й американському народови КНИЖКУ

про генія України—ТАРАСА ШЕВЧЕНКА — написану англійською мовою, в якій є і переклади найкращих його творів спід пера професора Колумбійського Університету, КЛАРЕНСА А. МАНІНГА, відомого знавця української літератури та історії.

Такою книжкою є:

Taras Shevchenko
the Poet of Ukraine

Translated with an introduction by

Clarence A. Manning

Acting Executive Officer

Department of East European Languages, Columbia University

Це перше того роду видання в Америці й в цілому англо-саксонському світі. Книжка та повинна з'явитись негайно в кожній хаті американських українців, в кожній школі, в кожній бібліотеці. Бо всюди треба, щоби був найкращий репрезентант України, найліпший виразник духа і характеру української нації.

Ціна з посилкою \$2.50.

(З Канади треба платити тільки американською валютою)
Замовлення слати на таку адресу:

Свобода

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

